

3. Zawory otwierające dopływ kwasu do wanien trawiennych powinny być tak umieszczone, aby pracownicy zatrudnieni przy ich obsłudze nie byli narażeni na oparzenie kwasem.

§ 69. Zanurzanie i wyciąganie wytrawianych przedmiotów z wanien powinno odbywać się w sposób zmechanizowany.

§ 70. 1. Wanny trawienne powinny być wyposażone w wentylację wywiewną zapobiegającą przedostawaniu się kwaśnych oparów do miejsc przebywania pracowników.

2. W otwartych wannach trawiennych temperatury roztworów trawiących nie powinny przekraczać:

- 1) 35°C (308 K) — w przypadku kąpeli zawierającej kwas solny,
- 2) 70°C (343 K) — w przypadku kąpeli zawierającej kwas siarkowy.

§ 71. Podłoga przy młotach, prasach i piecach kuźniczych powinna być wykonana z grubej blachy lub z płyt żeliwnych o nawierzchni niepowodującej poślizgu. Płyty powinny być ułożone równo i ściśle przylegać do siebie.

§ 72. 1. Piece i ogniska kowalskie, prasy i młoty powinny być tak rozmieszczone, aby pracownicy nie byli narażeni na promieniowanie ciepłe i temperaturę przekraczającą 45°C (318 K).

2. Podczas nagrzewania wsadu, niemieszczącego się w całości w komorze pieca, powinny być zastosowane dodatkowe ekrany ochronne, zabezpieczające pracowników przed promieniowaniem ciepłym, o którym mowa w ust. 1.

§ 73. Niedopuszczalne jest podczas pracy młotów i pras:

- 1) dokonywanie ich napraw,
- 2) prowadzenie prac konserwacyjno-przegładowych,
- 3) wykonywanie innych czynności niezwiązanych z procesem kucia.

§ 74. 1. Transport przedmiotów o masie ponad 20 kg z pieców i ognisk kowalskich do pras i młotów powinien być zmechanizowany.

2. Stanowiska obsługi młotów kowalskich powinny być zbudowane w sposób ograniczający przenoszenie się wibracji na pracowników.

3. Pracownik obsługujący młot kowalski lub prasę powinien być zabezpieczony przed promieniowaniem ciepłym i odpryskami żuźla lub zgorzeliny, pochodzącymi z obrabianego przedmiotu, w sposób umożliwiający bezpieczne sterowanie tymi urządzeniami.

§ 75. Niedopuszczalne jest:

- 1) cięcie, za pomocą młota, materiałów na zimno,
- 2) kucie na nakładkę,
- 3) rozbrajanie kowadeł przy użyciu tarana.

§ 76. Składowanie wyrobów i półwyrobów hutniczych powinno odbywać się zgodnie z ogólnymi przepisami bezpieczeństwa i higieny pracy.

§ 77. Traci moc rozporządzenie Ministra Przemysłu Ciężkiego z dnia 16 grudnia 1961 r. w sprawie bezpieczeństwa i higieny pracy w hutach żelaza (Dz. U. z 1962 r. Nr 1, poz. 1).

§ 78. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 3 miesięcy od dnia ogłoszenia.

Minister Gospodarki: *J. Steinhoff*

1203

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA OBRONY NARODOWEJ

z dnia 26 września 2001 r.

w sprawie udzielenia pomocy i asystowania komornikowi przez Żandarmerię Wojskową lub wojskowe organy porządkowe przy wykonywaniu czynności egzekucyjnych.

Na podstawie art. 765 § 2 pkt 2 i art. 811 § 2 pkt 1 ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. — Kodeks postępowania cywilnego zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) przypadki, w których Żandarmeria Wojskowa, zwana dalej „Żandarmerią”, lub wojskowe organy porządkowe udzielają komornikowi pomocy, oraz przypadki i miejsca, w których jest wymagana asysta Żandarmerii lub wojskowych organów porządkowych,

- 2) sposób udzielania pomocy lub asystowania Żandarmerii lub wojskowych organów porządkowych przy wykonywaniu czynności egzekucyjnych,
- 3) tryb występowania przez komornika do Żandarmerii lub wojskowych organów porządkowych o udzielenie pomocy lub asysty oraz wymagane dokumenty,
- 4) sposób dokumentowania wykonanych, przy pomocy Żandarmerii lub wojskowych organów porządkowych, czynności egzekucyjnych,

5) sposób rozliczania kosztów czynności egzekucyjnych wykonanych przy pomocy lub w asyście Żandarmerii lub wojskowych organów porządkowych.

§ 2. Komornikowi przy wykonywaniu czynności egzekucyjnych udzielają pomocy oraz asystują właściwie ze względu na miejsce prowadzenia egzekucji:

- 1) jednostki organizacyjne Żandarmerii,
- 2) wojskowe organy porządkowe wchodzące w skład służby garnizonowej, określone w § 2 ust. 1 rozporządzenia Ministra Obrony Narodowej z dnia 28 maja 1992 r. w sprawie wojskowych organów porządkowych oraz składu służby garnizonowej (Dz. U. Nr 47, poz. 212).

§ 3. 1. Żandarmeria udziela pomocy komornikowi przy wykonywaniu czynności egzekucyjnych, jeżeli w toku wykonywania tych czynności, niezależnie od miejsca ich wykonywania, komornik natrafi na opór stawiany przez osobę wojskową, która utrudnia lub uniemożliwia mu wykonanie tych czynności.

2. Żandarmeria asystuje komornikowi przy wykonywaniu czynności egzekucyjnych w razie wykonywania tych czynności w obrębie budynków zajmowanych przez Siły Zbrojne Rzeczypospolitej Polskiej albo na okrętach wojennych lub innych jednostkach pływających Marynarki Wojennej.

§ 4. 1. Pomoc i asystowanie Żandarmerii przy wykonywaniu przez komornika czynności egzekucyjnych polega na zapewnieniu mu bezpieczeństwa osobistego oraz zapewnieniu porządku w miejscu wykonywania tych czynności, a w razie potrzeby — także na udzieleniu niezbędnej pomocy przy wykonywaniu czynności egzekucyjnych.

2. Żandarmeria, udzielając pomocy lub asystując komornikowi przy wykonywaniu czynności egzekucyjnych, zapewnia bezpieczeństwo również innym uczestnikom postępowania, mając w szczególności na względzie poszanowanie godności osób biorących udział w tych czynnościach.

§ 5. 1. Komendant jednostki organizacyjnej Żandarmerii udziela pomocy komornikowi przy wykonywaniu czynności egzekucyjnych po otrzymaniu, co najmniej 7 dni przed terminem czynności, jego pisemnego wezwania oraz odpisu tytułu wykonawczego sporządzonego przez komornika, na podstawie którego jest prowadzona egzekucja.

2. W pilnych przypadkach, zwłaszcza gdy zwłoka groziłaby udaremnieniem egzekucji, udzielenie pomocy następuje również na ustne wezwanie komornika. W takim przypadku komendant jednostki organizacyjnej Żandarmerii, nie wstrzymując udzielenia pomocy, żąda okazania tytułu wykonawczego, na którego podstawie jest prowadzona egzekucja, oraz nadeśnięcia po zakończeniu czynności egzekucyjnych odpisu tytułu wykonawczego sporządzonego przez komornika i potwierdzenia wezwania na piśmie.

3. W przypadkach niecierpiących zwłoki obowiązek udzielenia pomocy ciąży także na patrolach Żandarme-

rii pełniących służbę w pobliżu miejsca prowadzenia czynności egzekucyjnych. W takich przypadkach przepis ust. 2 stosuje się odpowiednio.

§ 6. 1. Pomoc Żandarmerii udzielana jest przez patrol składający się z żołnierzy umundurowanych i wyposażonych jak do służby patrolowej.

2. Komendant jednostki organizacyjnej Żandarmerii wyznacza w skład patrolu co najmniej trzech żołnierzy pełniących czynną służbę wojskową w tej jednostce. Dowódcą patrolu nie może być żołnierz odbywający zasadniczą służbę wojskową, nadterminową zasadniczą służbę wojskową, przeszkolenie wojskowe albo ćwiczenia wojskowe.

3. Na dowódcę patrolu wyznacza się żołnierza w stopniu nie niższym od stopnia żołnierza, wobec którego są wykonywane czynności egzekucyjne.

§ 7. Dowódca patrolu wyjaśnia, czy osoba wykonująca czynności egzekucyjne jest uprawniona do prowadzenia egzekucji. W tym celu może on żądać okazania właściwego dokumentu, zwłaszcza legitymacji służbowej.

§ 8. Z przebiegu czynności, o których mowa w § 4 ust. 1, dowódca patrolu sporządza notatkę urzędową zawierającą określenie terminu, miejsca i rodzaju prowadzonej egzekucji, imię i nazwisko osoby, przeciwko której egzekucja była skierowana, imię i nazwisko komornika, a także opis czynności egzekucyjnych wykonywanych w ramach udzielanej pomocy. Notatkę przedstawia się komendantowi jednostki organizacyjnej Żandarmerii.

§ 9. 1. Komendant jednostki organizacyjnej Żandarmerii udziela asysty komornikowi wykonującemu czynności egzekucyjne w obiektach, o których mowa w § 3 ust. 2, na podstawie jego pisemnego powiadomienia oraz odpisu tytułu wykonawczego sporządzonego przez komornika, będącego podstawą prowadzenia egzekucji, albo na wniosek dowódcy jednostki wojskowej lub dowódcy okrętu wojennego, a także na wniosek dowódcy innej jednostki pływającej Marynarki Wojennej.

2. Komendant jednostki organizacyjnej Żandarmerii wyznacza do asystowania żołnierza zawodowego pełniącego czynną służbę wojskową w tej jednostce, w stopniu nie niższym od stopnia żołnierza, wobec którego są wykonywane czynności egzekucyjne.

3. Do żołnierzy Żandarmerii asystujących przy wykonywaniu czynności egzekucyjnych stosuje się odpowiednio przepisy § 7 i 8.

§ 10. 1. Do udzielania pomocy i asystowania komornikowi przy wykonywaniu czynności egzekucyjnych może być użyta również służba garnizonowa, jeżeli w miejscowości prowadzenia egzekucji nie ma siedziby jednostki organizacyjnej Żandarmerii.

2. Do udzielenia pomocy i asystowania oficer inspekcyjny garnizonu wyznacza żołnierzy pełniących służbę garnizonową w składzie warty lub pododdziału alarmowego garnizonu.

3. W przypadku określonym w ust. 1 stosuje się odpowiednio przepisy § 3—8.

§ 11. 1. Koszty poniesione z tytułu udzielenia pomocy lub asystowania żołnierzy Żandarmerii albo służby garnizonowej przy wykonywaniu czynności egzekucyjnych przez komornika ustala się w wysokości 1,5% przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia w sektorze przedsiębiorstw bez wypłat nagród z zysku w czwartym kwartale roku poprzedniego, ogłaszanego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego.

2. Rachunek określający koszty, o których mowa w ust. 1, komendant jednostki organizacyjnej Żandarmerii lub dowódca (komendant) garnizonu przesyła komornikowi.

3. Należność za wykonanie przez Żandarmerię lub wojskowe organy porządkowe pomocy lub asysty jest przekazywana, w terminie 30 dni od dnia otrzymania rachunku, na rachunek bankowy oddziału gospodarczego, na którego zaopatrzeniu znajduje się jednostka organizacyjna Żandarmerii lub wojskowy organ porządkowy.

4. Koszty, o których mowa w ust. 1, zalicza się do wydatków egzekucyjnych obciążających dłużnika, wobec którego wykonywane były czynności egzekucyjne.

§ 12. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Obrony Narodowej: *B. Komorowski*

1204

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ROLNICTWA I ROZWOJU WSI

z dnia 26 września 2001 r.

w sprawie bezpieczeństwa i higieny pracy przy przetwórstwie ziemniaków.

Na podstawie art. 237¹⁵ § 2 Kodeksu pracy zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa wymagania bezpieczeństwa i higieny pracy przy przetwórstwie ziemniaków.

§ 2. Maszyny i inne urządzenia techniczne stosowane w procesach produkcyjnych przy przetwórstwie ziemniaków zestawia się w niekrzyżujące się ciągi technologiczne.

§ 3. Rurociągi przesyłające gorące lub żrące płyny technologiczne, prowadzone nad stanowiskami pracy, drogami i przejściami, wyposaża się w miejscowe rynny odpływowe zabezpieczające i chroniące przed poparzeniem.

§ 4. Do obsługi zbiorników używa się metalowych drabinek przymocowanych do ich zewnętrznych ścian w sposób trwały lub pomostów wyposażonych w balustrady spełniające wymagania określone w odrębnych przepisach.

§ 5. Maszyny i inne urządzenia techniczne, przy obsłudze których istnieje zagrożenie poparzeniem, wyposaża się w izolację cieplną lub inne zabezpieczenie uniemożliwiające poparzenie.

§ 6. Lampy służące do oświetlenia wnętrza zbiorników mają być hermetyczne i wyposażone w ochronę klosza.

§ 7. Przenośniki taśmowe stałe, nieposiadające wyłączników linkowych, wyposaża się w wyłączniki awaryjne, umieszczone w łatwo dostępnych i widocznych miejscach, w odstępach nie większych niż 25 m.

§ 8. W obiektach budowlanych i pomieszczeniach pracy, w których istnieje niebezpieczeństwo wybuchu pyłów, wyznacza się strefy zagrożenia wybuchem, zgodnie z przepisami o ochronie przeciwpożarowej.

§ 9. Drogi i przejścia na terenie zakładu pracy, zlokalizowane obok urządzeń do hydromechanicznego rozładunku ziemniaków ze środków transportu, osłania się ekranem o wysokości co najmniej 2,5 m, chroniącym przed strumieniem wody.

§ 10. 1. Przed stanowiskiem pracy do hydromechanicznego sflukiwania ziemniaków ze środków transportu i z przyzmy sflawiaka umieszcza się odpowiednie znaki bezpieczeństwa.

2. Urządzenie techniczne służące do hydromechanicznego sflukiwania ziemniaków wyposaża się w zabezpieczenie uniemożliwiające niekontrolowany jego obrót wokół własnej osi.

3. Podłogę kabiny urządzenia technicznego, o którym mowa w ust. 2, wykłada się materiałem dielektrycznym.

§ 11. Kanały sflawne ziemniaków przykrywa się lub zabezpiecza od strony przejścia balustradą o wysokości 1,1 m od poziomu podłoża.

§ 12. Pomiędzy stanowiskiem pracy do hydromechanicznego sflukiwania ziemniaków, płuczką i silosami umieszcza się dźwiękową lub świetlną sygnalizację wskazującą nierównomierny przepływ ziemniaków do tarek.

§ 13. Usuwanie kamieni i zanieczyszczeń z łapacza kamieni odbywa się mechanicznie.